

Våre gamle.

Enok Martin Hansen,

Grasmyrbotn

fyller 70 år 25. oktober.

Han var født 1866 av foreldre Hans Andreas Nilsen og hustru Karen Cecelie Nilsen, Grasmyrbotn. I hans opvekst var det ikke rart med, økonomien. Hans foreldre slet tungt i det med en stor familie og tidlig måtte han som ældste sønn inn i slitet for å hjelpe faren.

13 år gammel gjorde han sin første lofottur. Båtmaterialiet dengang var otringer med råseil uten hus. Aa fortelle om de strabadser som fulgte med fisket den gang — vil bli formeget her. Ialt har han drevet lofot- og finnmarkfiske i 49 år, dertil sildfiske, de siste år med den nuværende moderne drift med motorskøiter. «Aa være fiskere nu — mot i gamle dage — er en lek», sier han.

11 mennesker har han vært med og reddet i havsnød. I 1887 var han med og reddet 2 båtmannskap, et i Mjøsundet på Lofottur, og et på Steine i Lofoten. I 1894 var han med og reddet 3 mann i Kamøyvær på Finnmark. Høvedsmannen omkom. 1886 brente lossementbåten Enok var med på, i Tjellsundet. Folkene var ute og arbeidet med sild. De mistet alt sitt tøy, samt en not som var i båten.

Han sluttet sjøen for alvor i 1930. Ham kom alvorlig tilskade i Lofoten. Var da med m/k «Tofter» av Kvenangen, skipper Ole Simonsen, Grasmyr. Det blev hans siste Lofottur. Foruten sjødriften har han i tidens løp vært en førsteklasses jordarbeider. Sin eiendom har han i tidenes løp arbeidet op, så den er en av de beste i bygden. Da han overtok heimplassen efter sin far, var det bare fattigdom og gjeld — men han tok fatt og har arbeidet sig op til velstand, dertil sørget han for sine gamle foreldre til deres død på beste måte. Velsignelsen ved det gamle ord: «ær din far og mor og du skal lenge leve i landet» er bevist i dette tilfelle i det praktiske liv.

Han har vært gift to gange, begge hans hustruer, som er død, het Ingebor ved fornavn. Han har en datter av første ekteskap, som steller hjemmet og sin gamle far på beste måte.

Noe politikk, eller kommunalt stell og styre har han aldri deltatt i, hans arbeide og interesse har gått op i arbeide og atter arbeide på sjø og landjorden.

Nu er han helt invalid, uarbeidsdyktig på grun av sykdom og svekket helbred. Vi sier med dikteren: «hvil dig i borger, det er fortjent.» Skulde hans livssaga skrives med få ord, kan det sies at et virksomt liv i slit, arbeide og omtanke og ansvar så å si avsluttet er.

Han har alltid vært en grunnærlig mann, som man kunde stole på både i ord og handlinger! Det vilde ikke ha vært av veien om samfundtt hadde riktig mange menn av Enok Hansens type. Når han nu fyller 70 år, ønsker vi ham tillykke med dagen, samt ønsker ham en lys og fredelig livsaften — de dage vi enda får beholde denne arbeidsveteran i vår midte.

Nordmo, Finsnes 25/10-36.

L. Hauge